

عنوان مقاله:

بررسی نقش مشارکت زنان در توسعه پایدار و حفاظت از محیط زیست استان سیستان و بلوچستان

محل انتشار:

همایش ملی « پیشرفت پایدار؛ رهیافت تاریخ، فرهنگ و تمدن دارالولایه سیستان » (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

خالد علی پور - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی روستایی دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

توسعه پایدار توسعه ای است که نیازهای نسلهای کنونی را بدون خدشه وارد کردن به توانایی نسلهای آینده در تامین احتیاجاتشان برآورده کند. یکی از الزامات اساسی توسعه پایدار استفاده صحیح از منابع موجود است. توسعه پایدار به عنوان یکی از بسترهای تعالی و رشد انسان، آنگاه میتواند موفقیتآمیز باشد که با یاری و مشارکت همه گروه های اجتماعی و برای همه آنان صورت پذیرد. میان 5 گروه های اجتماعی زنان نیمی از جمعیت کشور را تشکیل میدهند و به دلیل ارتباط مستقیم آنان با گروه های سنی جوانان، نوجوانان، کودکان و نیز تاثیر نیمه دیگر جمعیت، یعنی مردان از مهمترین و موثرترین گروه های اجتماعی به شمار میآیند و این واقعیتی است که در جوامع درحال توسعه کمتر مورد توجه قرار گرفته است؛ به همین جهت، علیرغم برنامه ریزیها و حمایتهای انجام یافته هنوز زنان در بعضی کشورها نتوانستهاند به جایگاه و نقش مناسب خود در اداره امور کشور و تصمیم گیریها دست یابند. متأسفانه بهره برداری غیراصولی از عرصه های گوناگون منابع طبیعی به زعم قابل تجدید بودن آن، امروزه تهدیدی بزرگ برای آینده محسوب میشود. فاجعه زیست محیطی نه تنها آرامش و امنیت را از زندگی انسان میرباید، بلکه سلامتی و هستی را تهدید میکند؛ به همین دلیل در محافل علمی و سیاسی موضوعات زیست محیطی بحث برانگیزترین و جدیدترین موضوع روز است. آگاهی افراد جامعه میتواند نقش مهمی در جلوگیری از نابودی و تخریب محیط زیست و راه های استفاده و بهره برداری اصولی از آن داشته باشد؛ زیرا فعالیتهای انسانی عامل بسیاری از معضلات و مشکلات زیست محیطی است. بسیاری از اندیشمندان و صاحب نظران اعتقاد دارند که یکی از راه ها برای حفاظت از محیط زیست، ایجاد فرهنگ زیست محیطی در جامعه است و اشاعه فرهنگ زیست محیطی میتواند از طریق زنان آگاه صورت گیرد. زنان به دلیل نقش مهمی که در مدیریت خانه دارند، میتوانند برنامه ریزان اصلاح محیط زیست در خانه و محله خود باشند. در بسیاری از جوامع هنوز نقشها، نیازها و اهمیت کار زنان چنانکه باید شناخته نشده و مورد تایید قرار نگرفته است. به همین دلیل، هرچند زنان همواره در حفظ محیط زیست کوشیده اند، اما این بی توجهی اجتماعی نسبت به زنان و نقش خلاق آنان در شبکه نیروهای اجتماعی و فرهنگی، مانع از آن شده است که موقعیت مطلوبی برای شکوفایی نیروها و استعدادهای این بخش از جمعیت پدید آید. روش تحقیق در مقاله حاضر توصیفی- تحلیلی و روش گردآوری اطلاعات کتابخانهای و میدانی است. هدف تحقیق بررسی نقش مشارکت زنان در توسعه پایدار و حفاظت از محیط زیست استان سیستان و بلوچستان است.

کلمات کلیدی:

مشارکت زنان، توسعه پایدار، محیط زیست، سیستان و بلوچستان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/904832>

